

Twenne [!] helt nya
krigs-wisor: den första:
äreminne om slaget och segren
...

1700-1829 81 Cg 1790

17792

Swenne

(Swenne) helt nya

Vid. 30

Helt.

(B)

1700-1829

1792

Krigs=Visor:

Den Första:

Äreminne om Slaget och Segren wid
Swensksund den 9 Julii 1790:

En Gustaf utan Like &c.

Sjunges som: Jag lyfter mina händer, &c.

Den Andra:

Om Segren wid Hogland den 17
Julii 1789:

Hör nu här på du Swenske man &c.

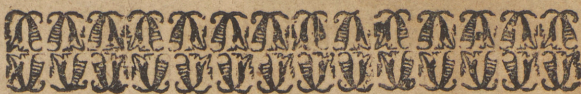
Den Tredje:

Tänkar på den 19 Augusti 1792:

Så kommer du nu åter, du stora
Glädje=dag &c.

Sjunges som: Til dig af hjertans grunde, &c.

Tryckte i S R E B R D, 1792.

I.

En Gustaf utan Lide, En Monark wis och Stor, Som uti Nordens Rike, Och i vårt Sverige bor, Des werck också meriter För honom aldreig fans Ej heller någon Liker, Som burit har des glans.

2. Hans rådslag äro wisa, Han med dem framgång har, At Sverige wist kan prisa Sit hufwud och förswar, Han trotsar alla hinder, med wisbet, styrka, mod, At ondskan sig själf binder, och faller i en flod.

3. En Swerges Krona bär, Fast hon är tung och swår, Af alla des beswärer, Han ofta trötter går, Men bördan är Hans ära, Och ewigt blifwa får, Odödligt namn skall bära, Så länge werlden står.

4. Han sig til strids har lagat, Och wägar gå i Fält, Står färdig alla dagar, Med Ryken spanna bält, Och honom låra känna, Swad Gustafs Buzar är, Och för nåswisshet bränna Som han städs bruka lär.

5. I Juli månad märk nu Swad det war för en dag, Den nionde en Fredag Wid Swensk-sund stod et Slag; Men Gud han för oss stridde, Och Gustaf Seger fick, Och oss från faran fridde, Wi lyckligt genom gick.

6. Han med sin mildhet råder, Utöfwer hjertan all, At hwar man är helt bräder, At gifwa den

Den sit fall, Som vågar til at træde Vår Gu-
stafs rätt för när, De göromål ej skrada Men
följer hvar det bår.

7. Vårt Slag i fjorton timar Med ständig eld
påstod, Där man fick många sinna, Som fårgad
war i blod, Och själen war försvunnen, Hon
til sin boning går, Men kroppar där blef sun-
nen, Som slagfad war som får.

8. Ja kulor pep och gnålde Och haglade som
fnö, Kanonerna friskt smålde, Då war ej til at
flykta med Karla-hjerta, Så på helt oförskräckt,
Och Ryssen feck en smärta, Den han ok hade tänkt.

9. Vi alfvarsamt Kanona, Och uppå Swen-
ska sköt, Och intet Ryssen skona, Före än han
Flaggen strökt, Då wi tog dem til fånga, Och
äntrade hans Skepp, Dråknelige många, War
Ryssar som wi fick.

10. Den andra Ryss-Galären, Af vår Slup
äntrad blef, Där wi tog bort Sewären, Och
fyra Fanor te, Men se'n straxt derfrå wände,
Med vår Slup Femtiotre, Och på en Fregatt
spånde, Så han måst gifwa sig.

11. Det war den första Fregatt, Hvilken
wi äntrade på, Då wi där fick til Gållskap Slu-
pen Femtiotwå, Och se'n wi Swänsk Flagg
hiska, Som guler war och blå, Så tog wi en Bom-
kittser, Som därpå sidan låg.

12. Prinsen som Commenderat, Man wet
wål hwem det war, *) Han flydde men bles-
serad, Och får med sig han bår; Men först
med största ångstan, Och matta ögon såg, Sin
Flotta wara fångslad, Och neder skjuten låg.

13.

*) Prinsen af Nassau, som Commenderade den Rysska
Skärgårds-Flottan.

13. Han trodde Swensten stråmma, Blott
at han wiste sig, Men han kom bra i klåmma,
För et så dristigt steg. Det dugde ej för Ornen,
Slå flor i Leijon-Rygg, Sig bärjar Wii som
Björnen, Derpå man lefwer trygg.

14. Ja Ryssar uti Sundet, Totalt i wattenet
samm, De bad af hjertans grunde, Ut wi skull
hjelpa dem, Ut listwet deras bärja, Wil de til-
höra oss, Och gärna därpå swärja, Ut aldrig
med oss slås.

15. Han lär minsan ej glömma, 1790, Ut
Ryßens blod fick strömma, Då Swensksunds
Slaget stod, Han håller önskat bida, Hos Carin
uti lugn, Na emot Gustaf strida, Wår
Store Swerges Kung.

16. Det kan ej någon minnas, När för så'n
seger skjedd, Kanstje den knapt kan minnas, I
Historien framtedd, Som det blef denna gån-
gen; Ty der togs Skiepp och alt. Sjung Gu-
di helga sånger, För godhet margesaldt.

17. Våt oss af hjertat prisa, Gud Fader, Son
och And, Som oss i striden wisa, Sin nåds
hjelprika hand, Och wår Konung bewarat, så
at han Seger wann, Som aldrig Sit Lif spa-
rat, För Swea Folk och Land.

Den Andra:

I.

Hör nu här på du Swenske man, Hwad
dunder hörs i fiendeland, Då Swenska
Flot-

Flottan wisas fram, Alf wår Stor-Amiral.
Hwar Ryk måst häfwa för des snall, Och
mången får där nederfall, Som tänker wåga
öf emot, På Hoglands swarta flod.

2. Här hisas röda flaggor opp, Och wimplar
uti högsta topp, Ja Skeppen woro alla klar,
Att mötas på en dag. I Julii månad den
sjuttonde, Fick wi den Ryfska Flottan se, Som
war in alles trettisju, Swad skal man säga nu.

3. Wår Swenska flotta war ej swag, Ty
sjutton linie-skepp wi war, Fregatter elfwa li-
ka så, I linie Bataille skull gå. Wår Stora
Carl gaf Ordres så, Att wi til sista man skull
stå Och wåga tappert hjestemed, För Kung och
Foster-jord.

4. När flockan fyra slaget wor, Begyntes
blirt och dunderslag, Från båge Flottor på
en gång, Att kulor gjorde bång. Wi tänkte ej det
skull så lå, I timar sex månd Slaget stå, Här
mången tapper Hjelte god, Fick simma uti blod.

5. När detta Slaget tagit slut, War mörka
natt af rök och krut, Och årtwen halwet stilla
flod, Att Skepp ej lydde ror. Med längtan
stor när dager kom, Wår flotta war då lika
mång, Men Ryfska Flottan hon war nu, Ej
mer än tjugusju.

6. När vinden sedan blåste så, Att wi med
Skeppen kunde gå, Blef wisad af wår Chef
signal, Wi åter wända skal, Med styrbo sidan
på en gång, Och ankrade wid Sweaborg; Där
lagas redo all ting så, Att wi kund strax gå på.

7. Låf pris hembåres nu til Gud, Och skal
med största frögdeljud, Låssjungas HEMmen
innerlig, På mångahanda wis, Som öf från
faran

faran hulptit har, Och ännu hjälper alla dar,
Så många som på honom tro, Hans godhet
är wist stor.

Den Tredje:

I.

Så kommer du nu åter, du stora Glädje-dag;
Men ack! mit öga gråter, at efter mit behag,
Jag ej med så glädt hjerta, se dig från Öster gå;
Men ack! min sorg och smårta, mig annat minner på.

2. Du dag är främst bland flera, som jag ej
nämna må,
Då Gustaf Triumphera, på det Han systa på,
At sina barn få styra, ensam efter behag:
All willrådhhet och yra, blef bragt til en wist lag.

3. Men Gustaf! Du wår Fader, Du Swenska
Manna frögd,
Som gjordt så mången gläder, at han fick wara
böjd
Inunder Dig allena, som war mot allom god
Och wäl med alla mena, som under lydnan
stod.

4. Den är med sorg betagen, och sår i hjertat
fått,
Som förr på denna dagen, af glädje haft fullt
mått.
Nu

Nu är den Hjelten dödd, hvars mod gjordt
hvar man frögd:
Ack, Ack! mit hjerta blöder, kan knapt mer
blifwa nögd.

5. Dock, dag behåll dit värde, i alla tider
qvar,
At wi ej bli insnärde, i annat än som har
Af Gustaf blifwit stiftad, til vårt bestånd och wål;
At magt ej mer blir skiftad, ty där til är ej skäl.

6. Gud låt den nåd of hända, at hat och bitterhet
Får ewigt från of wända, men frid och enighet
Må blifwa en rätt stämpel, på hwarje Swensker
Man,
At hwar Nation exempel, där efter toga kan.

7. Förtroende bör ställas, uppå en faster grund,
Så at den ej kan fällas, af lister och påfund;
Men hög och låg som wänner, jämwal gammal
och ung,
Den Reglen gör och känner: en Gud och så en
Kung.

8. Fast genom morde-händer, wår Gustaf
från of gädt,
Dock of til godo länder, hwad wi af Honom
fått.
Jag önskar det må wara, nu och i allan tid,
Hwad Sverige fått erfara, af denna Konung
blid.

9. Wi har dock tröst i sorgen, som något mildra
kan,
At Han har satt i borgen, en wis och tapper man;
En

En viljan hans til pricke, af Hertig Carl-
fullgörs;
Han om vårt wäl wil sticke, at ingen klagan
hörs.

10. I så wis Herres hägnad, är unga
Konungen,
Som är en tröst och fågnad, för alla Swenska
Män:
Wi så i honom wörda, Des Faders mildhet,
dygd,
När Han får Kronans börda, och styrer Swerges
bygd.

11. När stillhet bland os råder, och goda
Lagar får
Uffstraffa öfwerdåder, då wi helt säkra står,
Då njuta så den lycka, som Gustafs Lag
består,
Fast någon oss skul tycka, det dem har gädt
förrår.

12. Såleds i sorgen stora, blir du en glädje-dag,
Då wi ej kan förlora, de Stadgar och den Lag,
Som af den döda Hjelten, beståmb. Wälsig-
nad Han
Af Gud i Himla fäldten, som frögden giswa kan.

* *
*

* *
*

* *
*

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

